

hagyja abba az orvoshoz járkálást, mert addig parázza magának a betegség tudatát, hogy a végén még találnak is valamit. A kerékpárja ott volt, ahol hagyta, nem piszkálta senki. Lefelé már csak suhant, nem kellett tekerni. Kicsit még bosszankodott, hogy miért nem tüntetik el a kátyúkat, miért nem seprik az utcát, és miért állítanak akadályokat a villamosátjárónál a kerékpárútra, de ez már nem igazi rendetlenség volt, csak tényleg egy kicsi bosszúság. Az a fontos, hogy nem lesz betegség, és nem lesz öregség. Csak halál. Az jöhet ezerrel. Ebből a bérleményből két héten belül ki kell költözniük. Nem is baj, mert amúgy sem jó a földkisugárzása. Lesz majd egy újabb és megint újabb lakás, az egyikkel valószínűleg új pasi is, mert így szokott lenni. Tavasszal biokémiai szempontból is rendbe jön majd a teste. Végre nem káros exportokat, hanem a Kárpát-medencében termett gyümölcsöt ehet. Háznál veszi majd a csirkét, a tojást. Semmi tápszer és tartósítósó anyag. Össze fog jönni a repülőjegyre a pénz. Persze lehet, hogy átverés az a dél-amerikai telekvásárlás, amiről a Skaff mesélt. De végül is mit bukhat rajta? És ha tényleg csak hatvanezerbe kerül, megveszi azt az egy hektár esőerdőt magának.

Tatár Sándor

HÁROM DIMENZIÓNKRA

σώμα, σώμα, σώμα

Térbeli lény az ember, nem vitás –
kell, hogy teret töltsön be, mert hát
mi jobban betölti, mint bármi más,
az – lássuk be – a testvágy.

Nincs oltár, melyen többet áldozik
olajat, tömjént, mirhát;
hogy csak ettől elkárhozik,
nem hiszik el, csak birkák.

Mit is kezdene estelen-
te (Bírod képzelni, elme?!),
ha lélek volna, testtelen,
vizek felett lebegve?

Az emberszellem ormai?
Vágy torlasztotta őket!
– Istentől elorzani
halálát az időnek!

Az ösztön kártyáz: testre test –
 fölfüggeszhet'len játszma:
 így foly a fajok (lásd meg ezt)
 küzdelme és románca.

Páráz tart fönn, az incseleg
 velünk, te(s/t)ekre sarkall:
 az asszonyhó, a hím-meleg...
 be nem telünk a harccal.

Szorgos sejtek, egész szakasz,
 hormont juttat a vérbe,
 ezért, alighogy jó tavasz,
 kirajzunk mind a térre!

ITT, ÉLETEM SZÉLÉN

Meglehet, glóriám halvány,
 S nem ékít(?) egy rakat jelvény,
 Múltamban nincs sötét foszlány:
 Meg nem kapott engem rosszlány
 (nem is vonzott épp delejként).
 – Eltévédhettem a portyán,
 S bolygok itt, életem szélén;
 Juthatott volna hús korty tán –
 Nem tikkadt-szomjúan élném.
 Társaslény valék, de aztán
 Kivetett majd' minden kaszt mán –
 Maradtam erényes észlény,
 Rímeik foglya – ez már kész tény.

.....

Órzi majd emlékem márvány?
 Szétfoszlok, mint holmi gyékény-
 lábtörlő (nem is kell járvány –
 Csontarcom vihog a végén...)?
 „Miért nem tartott ki posztján!?”
*Tartottam, míg tudtam, kérném,
 Ám erőm- s hitemtől 'fosztván
 Mire még csalfa ígérvény?!*

*Dúskáltam – több-ben a pénznél,
Majd éltem árvaáknak kosztján,
Nem kell, hogy kioltson, orkán;
Nemigen érthet, ki még fél.
Mért nőne tovább borostám?
Elmúlni – csúcs ez az élmény!
Terhelni másokat locskán?
Eh! nincs már szavamban érvény.
Bár győzött volna le sárkány!
(apró- s jámborral beérném)
– Ám ahogy nincsen fehér szén,
Jövöm sem époszi gyártmány:
Ha elzuhantam a járdán,
Leszek (megint) kósza lidércfény.*

Bertók László

FIRKÁK A SZALMASZÁLLRA 20

(Mintha álmodnál)

Születésnap

Hiába esküdsz meg hetvennyolcszor,
ma megint engedsz a negyvennyolcból.

Dolgaidat,

mintha álmodnál, úgy teszed-veszed,
s ez ébren napról napra nehezebb.

A másik vége

A szem, a fül, a nyelv még majdnem ugyanúgy,
de a másik vége, az elme csupa lyuk.

Között

Mi darabol, milyen kések között,
hogy akkor is lükteted, tükrözöd?

Ától zéig

Ha a teret s időt mind magukhoz mérik,
csak a magad útján jutsz el ától zéig.

Ó, édenkert

Ó, édenkert, hiszékeny ifjúság,
Évák, kígyók, Úristen, almafák...

Most hol vagy?

Tehát az árnyékodat is átugrottad...
De meg tudod-e mondani, hogy most hol vagy?

Boldog vagy?

Mint aki az akasztófa alatt
megfogott egy csicsergő madarat.

Egyenleg

Míg nem hagy cserben emlékezeted,
mindig tartozni fogsz valakinek.

Podmaniczky Szilárd

MI VAN A PALACSINTÁBAN?

Bob aznap reggel negyedórával később indult munkába, mint a felesége. Pontosabban Fancynek kellett negyedórával hamarabb bemenni a munkahelyére, mert szakemberek érkeztek a központból, felmérést végeztek a gyerekeken. Mindenáron be akarták bizonyítani, hogy a mai gyerekek semmivel sem okosabbak, mint a régi gyerekek. Nem tudni, miért akarták bizonyítani, de erről szólt a tanulmányuk, amihez épp Fancycék óvodáját nézték ki.

Bob könyvelőként dolgozott egy irodában, viszonylag jó fizetést kapott, de az a fajta fickó volt, akinek mindegy, mennyit keres, a lényeg, hogy rengeteg papír között legyen.